

(plus mulige Suppleanter) ere udtrukne, ophører Lodtrækningen. — En Nævning, der udebliver m. v., ifalder Bøde (1ste Gang 40—400 Kr., i Gentagelsestilfælde 100—1000 Kr.). En Nævning, der kommer for sent, kan idømmes en Bøde af indtil 20 Kr. — Der tilkommer Nævninger 3 Kr. for hver Dag, de i Anledning af Nævningehvervet holdes borte fra Hjemmet, og endvidere, naar de give Møde over 3 Kilometer fra den By, hvori de bo, eller, naar de bo paa Landet, fra deres Hjem, Godtgørelse for Billet til Jernbane (III. Klasse) og Dampskib (II. Plads), hvor saadant kan benyttes, og i øvrigt for Befordring frem og tilbage med 20 Øre for hver Kilometer, dog mindst 1 Kr.

III. Sagførere inddeles i 3 Klasser: Højesteretssagførere, Landsretssagførere og Underretssagførere, svarende til de nuværende 3 Klasser. Eksamensbetingelserne og i det Hele Betingelserne for at faa Bestalling ere væsentlig som nu. Dog skal ikke blot den, der ønsker Beskikkelse som Højesteretssagfører som nu aflægge Prøve for Højesteret, men endvidere skal enhver, der ønsker Beskikkelse som Landsretssagfører, aflægge Prøve for Landsretten. De, som ved Retsreformens Ikrafttræden have Beskikkelse som Underretssagførere, skulle have Ret til at møde for den Landsret som første Instans, hvorunder de høre. Det samme gælder de Amts- og Retsbetjentfuldmægtige, som ved Lovens Ikrafttræden opfylde Betingelserne for at blive Underretssagførere, naar de tage Beskikkelse som saadanne. — En Højesteretssagfører er forpligtet til at have Kontor i eller ved København. Landsrets- og Underretssagførere ere forpligtede til, inden Beskikkelsen udleveres dem, at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Landsretskreds eller Underretskreds de ville have Kontor. Ingen Sagfører maa samtidig have Kontor i flere Underretskredse. Højesteretssagførere kunne give Møde for alle Landets Domstole, Landsretssagførere (hvormed ligestilles de nuværende Overretssagførere) for begge Landsretter og alle Underretter og Underretssagførere for enhver Underret (herunder Københavns Byting). — Ogsaa *Kvinder* kunne blive Sagførerfuldmægtige og Sagførere. — De gældende Regler om Sagførernes „Eneret“ til at udføre Retssager for andre ere ligeledes i det hele bevarede; for Indgreb i denne „Eneret“ er givet en særlig Strafbestemmelse. — Sagførerne skulle, som nu, have Adgang til at lade møde ved Fuldmægtig, dog skal dette være udelukket under den mundtlige Forhandling for Landsret, Sø- og Handelsret og Højesteret. — Med Hensyn til Sagfører-Salær bestemmes følgende: Ingen Sagfører maa kræve højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste han i